

Кокиче.

Азъ съмъ бѣлото кокиче
 На храститѣ горски —
 Срамежливо кат' момиче
 Отъ погледи хорски.

Зла ме мащеха събуди
 Въ снѣга съ вѣтроветѣ,
 Всичко живо да се чуди,
 Че съмъ рано цвѣте.

Младостъ нова ви показвамъ
 Съ чашка ранобудна
 И за пролѣтѣта разказвамъ
 Приказчица чудна.

Че слѣдъ мене теменужка
 У васъ ще гостува,
 Че съсъ тая мила дружка
 Славеи ще се чува.

Че агънца ще заблѣятъ
 Въ ливади зелени,
 Че орачи ще засѣятъ
 Ниви наторени.

Цвѣтко.

